

זיכרון בלתי נדיף

מלינה גברעם בבית האמנים, תל אביב

מאות ציורים מיניאטוריים על גבי רדי מייד של ריבועי דיסקטים של מחשב מהווים את לב תערוכת היחיד של מלינה גברעם, בבית האמנים בשנתיים האחרונות. מציירת מלינה על גבי עשרות דיסקטים בטכניקה מעורבת דיוקנאות וסצנות מחיי היום יום שסביבה. המדיום הזעיר (15x15 ס"מ) לא מפחית מיכולתה של גברעם להעביר הלך רוח, גיטות ואפיוניהן של הדמויות והאינטראקציה ביניהן הממלאות את המצע הקטנטן. פעולת הציור של גברעם, אקספרסיבית וישירה, הצבעים מותכים על גבי המצע הקטן, העטוי כולו כתמי צבע, דמויות, התרחשויות שאינם מותירים לצופה מקום לנשימה. החללים הטעונים והדחוסים של מלינה מכנסים לתוכם, מחשבות, רגשות, כעסים ותגובותיה לנושאים בוערים עכשוויים. רבות מדמויותיה מתייחסות לאנשים הדחויים והמודרים בחברה, עובדים זרים, קשישים וילדים שגורלם לא שפר עליהם, האנשים השקופים בתערוכה שורה של דיוקנאות אנושים, אנונימיים ואקספרסיביים, המשדרים כאב, זעקה ובדידות. לצידם דמויי בעלי חיים, נאיביים משהו, המצוירים במינימליסטיות המזכירה דרך ציורם של ילדים.

עולם ההתרחשויות הקטנות, מצויר על גבי דיסקטים, אלו שלפני כשני עשורים היו הדרך השגורה להעברת מידע ושמירתו מהמחשב והעברתו למחשבים אחרים. הדיסקט, שעשוי היה מחומר פלסטי המצופה בשכבה של חומר הניתן למגנוט לסרט מגנטי עגול ושטוח, היווה בתחילת שנות ה-90, אמצעי שגור לאחסון ושמירת נתונים וגיבוי קבצים של מחשב. עם ההתפתחות הטכנולוגית המואצת - הפכו דיסקטים אלו ללא רלוונטיים, היכולת של היום לדחוס אינפורמציה על גבי פורמטים אחרים דחקה אותם מזמן והם הפכו לחפץ שאין בו צורך. גברעם, משתמשת בחומר זה כמצע שיש בו מן הסתם "חיים אחרים", אינפורמציה מוצפנת חסרת תועלת ולא ידועה לנו ומציירת על פני השטח סיטואציות בהן היא מקדרת את מחשבותיה, על הכאן ועכשיו.

אוצרת: ורה פלפול

Non-volatile memory

melina gvaram Artists House, Tel Aviv

Hundreds of miniature paintings on computer diskettes constitute the heart of Melina Gvaram's solo exhibition at the Artists' House.

In the last two years, Melina has been painting on dozens of floppy disks in a mixed technique, portraits and scenes from everyday life around her. The tiny medium (12x12 cm) does not diminish Gvaram's ability to convey the mood, gestures and character traits of the characters, and the interaction between them fills the tiny substrate, which is directly expressive and direct, the colors are melted on the small substrate. Many of whose characters relate to the rejected and modernized people in society, foreign workers, the elderly, and children whose fate was not much better, the transparent people.

The exhibition includes a series of critically acclaimed portraits, anonymous and expressive, that convey pain, a cry and loneliness. Alongside those, portraits of animal-like, somewhat naive, painted

with minimalist reminiscent of children's painting.

The world of small events is painted on diskettes, the ones that two decades ago were the usual way of transferring information and saving it from the computer and transferring it to other computers. The diskette, which was made of plastic material coated with a layer of magnetized material similar to a round, flat magnetic tape, was in the early 1990s a means used for storing and saving data and backing up computer files. With the rapid technological development - these disks became irrelevant, today's ability to compress information on other formats has long since suppressed them and they have become an object that is no longer needed. Gavram uses this material as a platform in which there is probably a "different life," coded information that is useless and unknown to us, and paints on the surface situations in which she concentrates her thoughts, on the here and now.

Curator: Vera Pilpoul

